

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 46.

Vydána dne 2. června 1923.

Obsah: (106.—108.) 106. Zákon o nakladatelské smlouvě. — 107. Zákon o působnosti ministerstva veřejných prací ve věcech správy státního horního majetku na Slovensku a v Podkarpatské Rusi. — 108. Vyhláška, týkající se „Prohlášení mezi republikou Československou a královstvím Italským o vzájemném sdělování si dat, vyplývajících z periodického sčítání lidu“.

106.

Zákon ze dne 11. května 1923

o nakladatelské smlouvě.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Nakladatelskou smlouvou přenechává zadavatel (původce, jeho právní nástupce neb jiná smluvní osoba) nakladateli dílo literární, umělecké dílo hudební neb výtvarné anebo dílo fotografické, aby je rozmnožil a rozšiřoval na vlastní účet.

(2) Nakladateli vzniká ze smlouvy závazek i, není-li ve smlouvě jinak ujednáno, výhradné právo dílo rozmnožiti a rozšiřovati i vůči třetím osobám (nakladatelské právo), pokud zadavateli příslušelo.

§ 2.

(1) Zadavatel jest povinen zdržeti se po dobu trvání nakladatelského poměru rozmnožování a rozšiřování díla ve stejné míře, jako to vyplývá pro osoby třetí z práva původského.

(2) Zadavatel není oprávněn po dobu trvání nakladatelského poměru beze svolení nakladatele dílo téhož obsahu zadati jinému nakladateli vyjma případ § 3, odst. 2.

§ 3.

(1) Původce neb jeho právní nástupce jest však i nadále oprávněn rozmnožiti a rozšiřovati:

1. dílo v souborném vydání, když uplynulo patnáct roků od konce kalendářního roku, ve kterém bylo dílo vydáno. Může to i dříve, byla-li již rozebrána vydání, k nimž byl nakladatel oprávněn, aneb odkoupil-li zadavatel nebo nakladatel sebraných prací zbylou zásobu; nakladatel jest však povinen po deseti letech přenechati zásobu za krámskou cenu s knihkupeckou srážkou, platné v době odkupu;

2. překlad díla do jiné řeči nebo jeho zpracování v jiném nářečí;

3. zpracování v jiné formě, na př. z formy vypravující v dramatickou nebo naopak;

4. zpracování hudebního díla, není-li pouhým výtahem anebo převodem v jinou toninu nebo v jinou polohu;

5. dílo vytvořené podle literárního, uměleckého, hudebního a výtvarného neb fotografického díla kinematografií nebo podobným postupem;

6. dílo vytvořené přenesením literárního nebo hudebního díla na nástroj k mechanickému přednesu na poslech.

(2) Původce díla výtvarného umění jest dále oprávněn totéž dílo současně i několika nakladatelům přenechati k reprodukci, nepřevédl-li na jednoho výhradného práva rozmnožovati a rozšiřovati je (výhradné reprodukční a nakladatelské právo).

§ 4.

(1) Nakladatelské právo vzniká ujednáním smlouvy a, nebyla-li výslovně ujednána, odezdáním díla a zaniká uplynutím doby, na kterou bylo propůjčeno, rozebráním ujednaných vydání nebo jiným ukončením nakladatelského poměru.

(2) Pokud toho vyžaduje ochrana nakladatelského práva, může nakladatel vykonávat práva propůjčená zákonem k ochraně původského práva i proti původci a jiným osobám.

§ 5.

Zadavatel jest povinen dílo odevzdati nakladateli tak upravené, aby mohlo býti bez obtíží a nákladnějších korektur rozmnoženo.

§ 6.

(1) Byla-li nakladatelská smlouva ujednána o díle již hotovém, buď bez prodloužení odevzdáno.

(2) Má-li však býti dílo teprve vyhotoveno po nakladatelské smlouvě a nebyla-li dodací lhůta ujednána, jest rozhodným účel, pro který jest určeno. Není-li patrným ze smlouvy, řídí se dodací lhůta časem, v němž může původce dílo vytvořiti, pracuje-li na něm podle výkonnosti přiměřené svým poměrům; při tom nepřihlíží se k jiné původcově činnosti jen tehdy, když nakladatel, čině smlouvu, o ní nevěděl ani věděti nemusil.

§ 7.

(1) Zadavatel ručí nakladateli za to, že byl v čas smlouvy oprávněn dáti dílo do nákladu a, je-li dílo chráněno, že mu přísluší k němu původské právo.

(2) Bylo-li dáno před tím dílo literární nebo hudební zcela nebo z části jinému do nákladu nebo jinak uveřejněno s vědomím zadavatelovým, jest tento povinen oznámiti to nakladateli dříve, než smlouvu ujedná. Zamlčí-li to vědomě, jest povinen správou. U děl výtvarných platí to jen, zadává-li se výhradně reprodukční a nakladatelské právo (§ 3, odst. 2.).

(3) Není-li dílo, o němž se ujedná smlouva, chráněno původským právem, není zadavatel povinen opatřiti nakladateli výhradně nakladatelské právo, jest však povinen nerozmnožovati a nerozšiřovati dílo podle §§ 2 a 3 stejně, jako kdyby k němu měl původské právo.

§ 8.

(1) Dokud není dílo zcela nebo částečně rozmnoženo, může původce provésti na něm nebo na příslušné nerozmnožené části změny nebo je dáti jinou osobou provésti. Změny jsou však jen potud přípustny, pokud není tím dotčen oprávněný zájem nakladatelův anebo zvýšena jeho odpovědnost, leč by zadavatel zaplatil nakladateli z toho vzešlou škodu.

(2) Provede-li původce na dílu změny přesahující obvyklou míru potom, kdy bylo počato

s rozmnožováním, jest povinen nahraditi nakladateli tím vzešlé náklady; k tomu není však povinen, když byly změny odůvodněny okolnostmi, které nastaly mezi tím bez jeho viny.

(3) Než uspořádá nakladatel nové vydání nebo nový výtisk, musí poskytnouti původci možnost dílo opravit. Právo opravit dílo pro nové vydání nebo nový výtisk přísluší původci i tehdy, bylo-li dřívější vydání s jeho svolením stereotypováno. Avšak v tomto případě jest povinen původce nahraditi náklady stereotypování změnou způsobené, pokud tato nebyla odůvodněna okolnostmi, které nastaly mezi tím bez jeho viny.

(4) Kdyby původce neprovedl úpravy neb oprav pro nové dílo, vydání neb nový výtisk ve lhůtě stranami smlouvené neb přiměřené (§ 6, odst. 2.), jest nakladatel oprávněn dílo vydati beze změny.

§ 9.

(1) Pokud nejsou rozebrána vydání, k nimž byl nakladatel oprávněn, anebo neuplynula doba smluvní neb zákonná (§ 3, odst. 1., čís. 1.), nesmí zadavatel dílem ani v celku ani co do jednotlivých částí jinak nakládati na újmu nakladatelovu. Zadavatel má však právo po deseti letech (§ 3, odst. 1., čís. 1.) odkoupiti zbylý náklad za krámskou cenu s knihkupeckou srážkou v době odkupu a dílem volně naložiti.

(2) Příspěvků vydaných v občasných dílech (časopisech, ročenkách, kalendářích a j.) vůbec, pak příspěvků v jiných souborných dílech, za které původce neobdržel odměny, smí původce nebo právní nástupce použití v původní řeči jinak, byť bylo propůjčeno výhradně nakladatelské právo, když uplynul rok od konce kalendářního roku, ve kterém byly uveřejněny.

(3) Denní novinky a smíšené zprávy uveřejněné v novinách a časopisech mohou býti kdykoliv otištěny jinde.

(4) I když bylo nakladateli propůjčeno reprodukční právo k výtvarnému dílu neomezeně (výhradně reprodukční právo), může původce otisknouti reprodukci svého díla v článcích o své umělecké činnosti nebo jako ukázky své tvorby. Je-li původní dílo vlastnictvím nakladatelovým, jest tento povinen umožniti původci reprodukci díla pro tento účel, a to bez náhrady.

§ 10.

(1) Nakladatel jest oprávněn uspořádati jen jedno vydání. Bylo-li mu však propůjčeno

nakladatelské právo pro několik neb všechna vydání, platí v pochybnosti pro každá další vydání tytéž smluvní podmínky jako pro předcházející, leč že si zadavatel výslovně vyhradí něco odchýlného.

(2) Nebyl-li u literárních neb hudebních děl smluven počet výtisků, jest nakladatel oprávněn pořídit jich pro jedno vydání tisíc.

(3) Naproti tomu jest však také povinen pořídit smluvený neb zákonem stanovený počet výtisků. Jakmile byl ukončen tisk nebo jiná výroba tohoto nákladu, nesmí nakladatel kromě případů šu 15, odst. 2., a šu 34 zhotoviti další výtisky.

(4) Jde-li o příspěvek pro souborné dílo nebo časopis, není nakladatel omezen co do počtu výtisků.

(5) Bylo-li reprodukční právo propůjčeno pro určitý časopis nebo k výzdobě určitého díla, jest každý jiný způsob rozmnožení a rozšiřování pokládati za nové vydání, k němuž jest třeba úmluvy se zadavatelem.

§ 11.

(1) Do počtu přípustných výtisků nebo rozmnoženin nezapočítávají se volné výtisky nebo rozmnoženiny redakční, reklamní a pro zadavatele, dále výtisky (rozmnoženiny) náhradní, doplňovací (§ 15) a povinné. Smí jich býti při každém vydání nejvýše dvě stě, bylo-li však dílo rozmnožováno v několika vydáních najednou, platí počet dvou set výtisků (rozmnoženin) pro všechna tato vydání.

(2) Při dílech vydávaných v sešitech lze bez zvláštní odměny za reklamními účely tisknouti nad smluvený neb v odstavci prvním stanovený počet jen do čtvrtiny celého díla, nejvýše do čtvrtého sešitu, při dílech velkého rozsahu a hromadného odbytu až do šestého včetně.

§ 12.

Reprodukční právo opravňuje vydati dílo jen v reprodukci, pro kterou bylo zadavatelem výslovně propůjčeno, a pro reklamu jeho se týkající; za reklamu se pokládá prospekt, insert, seznam anebo ceník. Zásadní úprava reklamních výtisků (rozmnoženin) vnější i textová vyžaduje souhlasu zadavatelova.

§ 13.

(1) Bylo-li propůjčeno nakladatelské právo pro několik nebo pro všechna vydání, jest nakladatel povinen uspořádati nové vydání, a to v době co nejkratší přiměřené technickým

poměrům výrobním, jakmile bylo dřívější vydání rozebráno.

(2) Této povinnosti zprošťují ho vyšší moc nebo takové poměry v celém výrobním odvětví, jež nepoměrně ztěžují rozmnožování neb odbyť díla. Tu však jest povinen nakladatel na požádání vyplatiti zadavateli celou smluvenou odměnu bez ohledu na to, kdy bude moci býti vydáno dílo.

(3) Dílo pokládá se za rozebrané, oznámil-li to nakladatel zadavateli řádným obchodním dopisem z vlastního popudu nebo na jeho písemný doporučený dotaz anebo nezodpověděl-li jej do čtyř neděl (§ 23).

(4) Nevydává-li nakladatel díla bez vůle a viny zadavatelovy rozebrané dílo znovu do dvou let od odevzdání úplného rukopisu nebo původního díla, má zadavatel právo domáhati se náhrady škody a mimo to buď od smlouvy odstoupiti anebo na jejím splnění trvati. Odstoupí-li od smlouvy, může dílem volně nakládati a také vrácení díla žádati, nejso povinen vrátiti přijaté úplaty. To platí také, když nebylo rozebrané dílo, k němuž bylo propůjčeno nakladatelské právo pro několik aneb všechna vydání, bez vůle a viny zadavatelovy znovu vydáno po dvou letech ve lhůtě dodatečně dané.

(5) Dodatečnou lhůtu není třeba určiti, odešel-li nakladatel dílo znovu vydati. Nakladatel vyhověl vyzvání, vykáže-li, že již objednal tisk nebo výrobu díla tak, aby mohlo v určené lhůtě býti započato s rozmnožováním.

§ 14.

(1) Bylo-li dáno do nákladu jednotlivě několik děl téhož původce, není nakladatel oprávněn je také jako sebrané spisy nebo v souborném díle vydati.

(2) Právě tak nakladatel, jemuž bylo propůjčeno nakladatelské právo pro souborné vydání veškerých děl anebo jisté skupiny jich téhož původce, nemá ještě práva vydati některá z nich jednotlivě.

(3) Pokud však jest to volno za trvání původského práva každému jinému, jest dovoleno i nakladateli vydati díla souborně nebo jednotlivě.

(4) Příspěvek nebo dílo, které byly otištěny v souborném díle několika původců nebo v časopisech a jiných občasných tiskopisech, nesmí nakladatel bez zadavatelova souhlasu vydati jako samostatný výtisk.

§ 15.

(1) Zanikly-li úplně neb částečně výtisky nebo rozmnoženiny, jež měl nakladatel na skladě, může je nahraditi jinými, je však povinen to oznámiti zadavateli.

(2) Náhradních anebo doplňovacích výtisků nebo rozmnoženin, kterými nahrazuje se úplný neb částečný zánik nebo doplňuje se poškození při výrobě neb úpravě povstalé, nesmí býti více než 5% celkového nákladu, vyjma případy prokazatelně nadprůměrné. Nepoužité náhradní nebo doplňovací výtisky neb rozmnoženiny není oprávněn nakladatel rozšiřovati bez zadavatelova svolení a bez náhrady.

(3) Výtisky neb rozmnoženiny, které snad zanikly při dopravě, u sortimentáře nebo u jiného prodáváče, nesmějí býti takto nahrazovány.

§ 16.

Nakladatel jest povinen dílo obvyklým způsobem účelně rozmnožiti, přiměřeně vypraviti, o řádné jeho uvedení ve známost se starati a o jeho odbyt pečovati. Formu a úpravu tisku nebo rozmnoženiny určí nakladatel, dohodnuv se předem se zadavatelem, přihlížeje ke zvyklostem v nakladatelském obchodě a k účelu a k obsahu díla.

§ 17.

(1) Nakladatel není oprávněn prováděti bez původcova svolení zkratky, doplňky nebo jiné změny na díle samém, na jeho názvu nebo na označení původcovu.

(2) Přípustny jsou jen takové opravy a změny, jimž by nemohl ani původce s důvodem odepřít souhlas.

(3) Jde-li o příspěvek, který má vyjít v souborném díle bez původcova jména, může nakladatel provésti takové změny, jež nejsou dílu na újmu, jsou účelné a při souborných dílech toho druhu obvyklé.

§ 18.

Jakmile bylo nakladateli odevzdáno celé dílo, jest povinen počítati je rozmnožovati co nejdříve, není-li nijak ujednáno. Vychází-li dílo v oddílech, buď započato s jeho rozmnožováním, jakmile původce nebo zadavatel odevzdá oddíl, který jest určen podle svého pořadu k vydání.

§ 19.

(1) Nakladateli náleží postarati se o korekturu (formu, nátisk, redukcí atd.).

(2) Korektura buď dodána včas zadavateli ku revisi. Toho není třeba u časopisů a novin.

(3) Nakladatel může určití zadavateli přiměřenou lhůtu, přihlížeje k rozsahu korektury neb revise a ke všem okolnostem případu. Korektura neb revise považuje se za schválenou, když zadavatel ve lhůtě rozsahu i jiným okolnostem přiměřené neučiní námitek.

(4) Technické provedení reprodukce výtvarného díla jest ještě před uveřejněním předložiti původci, který jinak má právo vydání zastaviti.

(5) Původce může však žádati, aby i pak bylo vydání zastaveno, je-li reprodukce tak nedokonalá, že by tím byly citelně poškozeny jeho umělecké zájmy.

§ 20.

(1) Určití krámskou cenu náleží při každém vydání nakladateli, nesmí však ztížiti odbyt díla, požaduje ceny nepřiměřené.

(2) Krámskou cenu již určenou zvýšiti může nakladatel jen se souhlasem zadavatelovým. Ku snížení potřebuje souhlasu zadavatelova jen, když by se to dotýkalo zadavatelova oprávněného zájmu.

§ 21.

(1) Nevychází-li z okolností opak, má se vždy za to, že dílo bylo dáno do nákladu za úplatu.

(2) Není-li výše úplaty ani výslovně ani nepřímou ujednána a jsou-li jak zadavatel tak i nakladatel členy odborových svazů, řídí se výše jejich kolektivní smlouvou mezi těmito svazy v době uzavření smlouvy trvající; nejsou-li však členy takových svazů anebo není-li úmluvy o odměnách mezi jejich svazy, je závaznou kolektivní úmluva o odměně pro takový druh děl ujednaná.

(3) Kdyby ani takového ujednání vůbec nebo pro podobná díla nebylo, rozhodne o návrhu obecný soud nakladatele v nesporném řízení po vyžádání si posudku znaleců nakladatelského obchodu a příslušného oboru literatury a umění.

(4) Do potvrzujícího usnesení druhé stolice není opravného prostředku.

(5) Náklady řízení, zejména znalečné, hradí strany podle poměru, v jakém jest odměna určená soudem k požadavku zadavatele a nabídce nakladatelově. Náklady zastoupení hradí si každá strana sama.

§ 22.

Odměna jest splatna, jakmile bylo dílo odevzdáno nakladateli. Není-li smluvna za ně určitá odměna nebo závisí-li na rozsahu výtisků nebo rozmnoženin (na př. počtu tiskových archů), jest splatnou, jakmile jest celé dílo nebo, je-li vydáváno v oddílech (svazcích, sešitech, arších), jakmile jest jednotlivý takový oddíl rozmnožen.

§ 23.

(1) Řídí-li se odměna zcela neb z části odbytem díla, jest nakladatel povinen vydati zadavateli ročně účet za minulý obchodní rok a vykázati, jaký odbyl dílo mělo. Zadavatel má právo zjistiti, v jakém počtu výtisků nebo reprodukcí bylo dílo rozmnoženo, a za tím účelem nahlédnouti do obchodních knih nakladatelových a jejich dokladů.

(2) Kromě toho jest vždy nakladatel povinen oznámiti zadavateli na písemnou žádost jednou v roce, v době nejvhodnější pro nakladatele (v červnu až srpnu), kolik rozmnoženin jest vůbec v zásobě na skladě a kolik v komisi.

(3) První dotaz smí se státi po devíti měsících po vydání díla, leč by šlo dílo mimořádně rychle na odbyl. Kdyby nakladatel odepřel oznámiti zásobu nebo nedal do čtyř neděl odpovědi na doporučený dopis zasláný přímo zadavatelem anebo prostřednictvím svazu, jehož jest členem, jest pokládati náklad díla za rozebraný (§ 13, odst. 3.).

(4) Má-li býti vyplacena odměna podle výše nákladu, počítá se při sešitovém vydání náklad (§ 11, odst. 2.) počínaje pátým a při větších dílech sedmým sešitem.

§ 24.

(1) Nakladatel jest povinen dodati zadavateli při každém vydání díla ujednaný neb obvyklý počet volných výtisků nebo rozmnoženin.

(2) Při literárních a hudebních dílech přísluší zadavateli dvacet volných, brožovaných výtisků, není-li jinak ujednáno, a kromě toho jeden výtisk ve vývěscích. Při jiných dílech platí zvyklosti v tom kterém oboru.

(3) Vyšel-li příspěvek v souborném díle nebo v časopise, mohou zadavateli býti dány místo volných výtisků zvláštní výtisky příspěvku. Volných výtisků příspěvku vydaného v novinách nelze žádati.

(4) Jde-li o výtvarné dílo vydané ve volných listech, obdrží zadavatel z každého vydání deset výtisků každého listu a jednu původní obálku, pokud jest jejím navrhovatelem.

(5) Při obrazových dílech, je-li text jen doprovodem, obdrží zadavatel dvacet brožovaných výtisků knihy jako volné výtisky, při literárních dílech ilustrovaných obdrží každý ilustrátor dva brožované volné výtisky. V obou případech pak ještě jeden volný výtisk v původní formě (kompletní, vázaný).

(5) Při uměleckých a obrázkových časopisech obdrží zadavatel jeden výtisk čísla nebo sešitu.

§ 25.

Na požádání zadavatele jest povinen nakladatel dodati mu další výtisky (rozmnoženiny) díla za cenu, za kterou je sám ve svém obchodě nakladatelském dodává. Takové výtisky (rozmnoženiny) nesmí však zadavatel sám za úplatu zcizovati.

§ 26.

(1) Odpadne-li po ujednání smlouvy účel, pro který bylo dílo určeno, může nakladatel smlouvu vypověděti; zadavateli náleží však odměna, bylo-li dílo již odevzdáno neb aspoň vytvořeno, nebo poměrná její část podle rozsahu hotové části a vykonaných přípravných prací.

(2) To platí také, byla-li učiněna nakladatelská smlouva o příspěvek k soubornému dílu a nebylo-li pak toto rozmnoženo.

§ 27.

Požizuje nové vydání souborného díla, jest nakladatel oprávněn, dohodna se s vydavatelem, vynechati některé příspěvky. Tím nabývá zadavatel práva jimi volně nakládati.

§ 28.

(1) Nakladatel jest povinen, není-li jinak ujednáno, vrátiti zadavateli dílo, jakmile bylo rozmnoženo, a to ve stavu, pokud možno podle způsobu rozmnožování, neporušeném.

(2) Za původní dílo pokládají se také grafické desky (rytin, leptů a pod.), originály pro litografii, špalíčky dřevorytu nebo linolea, forma (kadlub) plastiky, razidlo, které vytvořil sám původce jako rozmnožovací prostředek.

(3) Nakladatel, kterému nebylo zadáno výhradně reprodukční právo, smí prodati dále stoček vyhotovený jiným než původcem jen s výslovným zadavatelovým svolením, jinak jest povinen k náhradě. Fotografická deska reprodukováného díla bude vydána zadavateli za náhradu hotových výloh, jinak podrží ji nakladatel, nesmí však jí použítí k dalším rozmnoženinám.

§ 29.

(1) Všechna práva vyhrazená nakladatelskou smlouvou nebo zákonem zadavateli přecházejí na jeho dědice nebo právní nástupce.

(2) Práva vyhrazená nakladateli mohou býti přenesena na jiného právním jednáním mezi živými jen za souhlasu zadavatele; úmrtím přecházejí na dědice, a je-li jich více, na ty, kteří obdrží nakladatelský závod. Souhlas může býti odepřen jen z důležitých příčin. Nevyjádří-li se zadavatel do dvou měsíců byv vyzván nakladatelem doporučeným dopisem, má se za to, že odpírá souhlas. Souhlasu zadavatele není třeba, jde-li o převod celého nakladatelství se všemi právy neb příslušné jeho skupiny neb oboru.

(3) Převzal-li nakladatelův nástupce bez zadavatelova souhlasu závazek, že dílo rozmnoží a dá do oběhu, ručí tomuto nedílně s původním nakladatelem za splnění závazků z nakladatelské smlouvy.

§ 30.

(1) Nebylo-li dílo dodáno včas vůbec anebo částečně, může nakladatel, nechce-li trvati na splnění, určití zadavateli přiměřenou lhůtu s prohlášením, že odepírá po ní dílo přijmouti. Je-li patrné již dříve, že dílo nebude včas podle smlouvy dodáno, může nakladatel určití ihned tuto lhůtu tak, že neprojde před ujednanou dobou. Po uplynutí lhůty má nakladatel právo od smlouvy odstoupiti, nebylo-li dílo včas dodáno; nemůže je však již požadovati.

(2) Lhůtu není třeba dáti, není-li vůbec možno dílo včas vytvořiti neb odmítne-li původce dodání nebo má-li nakladatel na tom zvláštní zájem, aby ihned od smlouvy odstoupil.

(3) Vyloučeno jest odstoupiti od smlouvy, je-li opožděné dodání díla jen nepatrnou újmou pro nakladatele. Těmito ustanoveními nejsou dotčena jiná práva příslušející nakladateli ze zadavatelova prodlení.

§ 31.

(1) Ustanovení §u 30 platí obdobně, nemá-li dílo smluvených náležitostí.

(2) Záleží-li vada v okolnosti, za niž ručí původce, může nakladatel místo práva odstoupiti od smlouvy podle §u 30 domáhati se náhrady škody pro nesplnění. Nikdy však není oprávněn pro nesplnění smlouvy podle §§ 30, 31 a 37 žádati od původce náhradu ušlého zisku.

(3) Nakladatel může sice žádati za případnou opravu, ale nemá správy pro vnitřní obsahové vady přijatého do nákladu nebo k reprodukci.

§ 32.

Ustanovení §u 30 platí obdobně také pro zadavatele, nebylo-li dílo podle úmluvy rozmnoženo neb rozšiřováno.

§ 33.

(1) Bylo-li dílo nakladateli dodané náhodou zničeno, jest přece nakladatel povinen vyplatiti zadavateli odměnu. Jinak zprošťují se strany svých závazků ku splnění.

(2) Má-li zadavatel jiné vyhotovení díla, jest povinen je nakladateli propůjčiti; rovněž má na požádání nakladatelovo znovu vytvořiti dílo v podstatě shodné, je-li mu to možno podle přípravných prací a jiných pomůcek s nepatrnou námahou. V obou případech má však právo na přiměřenou náhradu.

(3) Nabídne-li se zadavatel, že dodá takové dílo bez nákladů v přiměřené lhůtě, jest nakladatel povinen je místo zničeného rozmnožiti a rozšiřovati.

(4) Každá strana může však tato práva i tehdy uplatňovati, bylo-li dodané dílo zničeno z příčiny, za niž druhá strana ručí.

(5) Stejně účinky, jako kdyby bylo již dodáno, nastávají, prodléval-li nakladatel přijati dílo a bylo-li bez zadavatelovy viny zničeno.

§ 34.

(1) Byl-li náhodou zničen zcela nebo částečně již vyhotovený náklad dříve, než byl rozšiřován, má nakladatel právo, zničené rozmnoženiny svým nákladem znovu pořídit, aniž může zadavatel za ně požadovati další odměny.

(2) Nakladatel jest však také povinen znovu pořídit rozmnoženiny za zničené, je-li to možno bez nepoměrných nákladů.

§ 35.

(1) Je-li nakladatelské právo propůjčeno pro určitý náklad nebo pro určitý počet rozmnoženin, končí nakladatelský poměr, jakmile byly rozebrány (§§ 13, 23).

(2) Zaniklo-li nakladatelské právo uplynutím doby (§ 4, odst. 1.), nabývá zadavatel práva volně nakládati dílem; ale nakladatel jest oprávněn vyprodati zbylé výtisky (rozmnoženiny), podle nakladatelské smlouvy řádně pořízené.

§ 36.

(1) Nakladatelská smlouva zaniká, zemře-li původce dříve, než dílo dokončí, stane-li se k tomu nezpůsobilým anebo bylo-li mu bez jeho viny zabráněno dílo dokončiti.

(2) Zemřel-li původce dodav již část díla nakladateli, jest tento oprávněn smlouvu co do této části zachovati v platnosti prohlášením učiněným dědicům. Tito mohou mu k tomu určití přiměřenou lhůtu. Neprohlásí-li se v ní nakladatel, zaniká jeho právo.

(3) Tato ustanovení platí obdobně, stane-li se dokončení díla nemožným jinou skutečností, za niž není původce zodpověden.

§ 37.

(1) Zadavatel může odstoupiti od smlouvy do doby, než bylo počato s rozmnožováním, když nastaly skutečnosti, jichž nemohl předvídati ujednávaje smlouvu a pro které by nebyl dílo vydal uváživ bedlivě všechny okolnosti, kdyby mu byly bývaly známy. Tohoto ustanovení lze obdobně použiti, je-li nakladatel oprávněn uspořádati nové vydání. Stejně může za takových okolností odstoupiti nakladatel, a to i když smlouva byla sjednána o budoucí dílo zadavatele.

(2) Prohlásí-li zadavatel podle odstavce 1., že odstupuje od smlouvy, jest povinen nahraditi nakladateli dosud vzešlé výlohy. Vydá-li však do roka po tom totéž dílo jinde, jest povinen nahraditi škodu pro nesplnění. Této povinnosti nemá, nepřijal-li nakladatel jeho nabídky, aby smlouvu dodatečně splnil.

§ 38.

(1) Byl-li vyhlášen konkurs na nakladatelovo jmění, platí ustanovení konkursních řádů o oboustranných smlouvách i tehdy, když bylo dílo před jeho vyhlášením dodáno.

(2) Chce-li správa podstaty splnění smlouvu a přenese-li nakladatelova práva na jiného,

jest k tomu třeba souhlasu zadavatelova, jinak ručí konkursní podstata jako rukojmě a plátce za škodu, kterou by měl nabyvatel nahraditi, kdyby svým závazkům nedostál. Zruší-li se konkursní řízení, zajistí se proti podstatě nároky vzházející zadavateli z tohoto ručení.

(3) Nebylo-li ještě počato s rozmnožováním díla, když byl vyhlášen konkurs na jmění nakladatele nebo bylo zahájeno vyrovnávací řízení, může zadavatel odstoupiti od smlouvy a dílem volně naložiti.

§ 39.

(1) Odstoupí-li některá strana od smlouvy ať podle zákona či podle smlouvy, když bylo dílo již zcela nebo částečně dodáno, závisí na okolnostech a na ujednání, zůstane-li smlouva alespoň částečně v platnosti.

(2) V pochybnosti platí smlouva potud, pokud jde o výtisky (rozmnoženiny), kterými nemůže nakladatel již nakládati, o dřívější oddíly neb o dřívější vydání díla. Zadavatel má nárok na přiměřenou část odměny, pokud zůstává smlouva v platnosti.

(3) To platí obdobně, byla-li smlouva jinak zrušena.

§ 40.

(1) Nebyl-li příspěvek do souborného občasného díla, do časopisu nebo novin redaktorem nebo nakladatelem přijatý neb vyžádaný uveřejněn do roka po tom, kdy byl dodán, může zadavatel vypovědět nakladatelskou smlouvu na čtvrt roku. Nárok na odměnu není tím dotčen, pokud zadavatel neuveřejní příspěvek jinde za odměnu do půl roku po vypovědní lhůtě. Učiní-li tak, nemůže požadovati od dřívějšího nakladatele odměnu, nebyla-li mu dosud vyplacena, nýbrž jen náhradu škody mu povstalé, jinak jest povinen vrátiti odměnu, sraziv si náhradu škody povstalé mu tímto prodlením anebo menší úplatou.

(2) Zadavatel může žádati, aby příspěvek byl rozmnožen a rozšiřován aneb aby mu byla dána náhrada škody pro nesplnění jen tehdy, když mu byl nakladatelem udán čas, kdy příspěvek se uveřejní.

§ 41.

(1) Převzala-li jedna nebo několik osob povinnost zpracovati dílo podle návrhu objednatelů, podrobně vypracovaného co do obsahu i zpracování, mohou požadovati jen

smluvenou odměnu; smlouva taková nepokládá se za nakladatelskou. Objednatel není povinen, je-li o tom pochybnost, dílo rozmnožiti a rozšiřovati.

(2) Totéž platí, omezuje-li se činnost na účast na encyklopedickém díle nebo na přípravné neb pomocné práce pro dílo jiného nebo pro souborné dílo.

§ 42.

(1) Ustanovení §§ 3, 13, 16, 20, 21, odst. 2., § 23, odst. 1. a 2., § 24, odst. 1., 4., 5., 6., §§ 25, 26, 29, 33, 34, 35 nelze úmluvou změnit.

(2) Tato ustanovení vztahují se i na smlouvy v době účinnosti zákona již existující.

§ 43.

(1) Pokud tento zákon neustanovuje ničeho jiného, platí pro nakladatelskou smlouvu ustanovení všeobecného obchodního zákona (článek 1. zákona ze dne 18. prosince 1862, č. 1 ř. z. pro rok 1863, a § 1 zák. čl. XXXVII. z r. 1875) a obecného práva občanského.

(2) Ustanovení §§ 1172 a 1173 ob. zák. obč. ve znění III. dílčí novely a §§ 515 až 533 zák. článku XXXVII. z roku 1875 pozbývají však účinnosti.

§ 44.

(1) Zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po vyhlášení.

(2) Provedení se ukládá ministru spravedlnosti, ministru obchodu, průmyslu a živností a ministru školství a národní osvěty.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Šrámek v. r.

za ministra Dra Dolanského.

Novák v. r.

Dr. Markovič v. r.

za ministra Bechyně.

107.

Zákon ze dne 9. května 1923

o působnosti ministerstva veřejných prací ve věcech správy státního horního majetku na Slovensku a v Podkarpatské Rusi.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Správa státního horního majetku a všech státních závodů a zařízení sloužících jeho zužitkování (státních báňských a hutnických závodů, státních železáren a oceláren a jiných podniků) na Slovensku a v Podkarpatské Rusi náleží do působnosti ministerstva veřejných prací.

§ 2.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Jeho provedením pověřuje se ministr veřejných prací a ministr financí.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Bečka v. r.

Habrman v. r.

za ministra Srbu.

108.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 23. května 1923,

týkající se „Prohlášení mezi republikou Československou a královstvím Italským o vzájemném sdělování si dat, vyplývajících z periodického sčítání lidu“.

Zástupci vlády republiky Československé a vlády Jeho Veličenstva krále Italského podepsali dne 1. června 1922 v Římě „Prohlášení mezi republikou Československou a královstvím Italským o vzájemném sdělování si dat, vyplývajících z periodického sčítání lidu (Dichiarazione tra il Regno d'Italia e la Repubblica Cecoslovacca concernente la comunicazione reciproca delle informazioni fornite dai censimenti periodici della popolazione).“

Ministerská rada republiky Československé schválila toto Prohlášení ve schůzi dne 13. října 1922 a jeho znění uveřejněno bylo v „Úředním listu republiky Československé“ ze dne 8. května 1923, č. 104, a v „Gazzetta Ufficiale“, č. 179 ze dne 31. července 1922.

Vyhláší se s tím, že Prohlášení nabývá platnosti desátého dne po uveřejnění v „Úředním listu republiky Československé“.

Dr. Beneš v. r.